

บทเทศน์วันอาทิตย์

โดย..พระสังฆราชวีระ อัครณรัตน์

วันอาทิตย์ที่ 1 เทศกาลมหาพรต
5 มีนาคม 2017

บทอ่านปฐม 2:7-9 ; 3:1-7 ; รม 5:12-19 ; มธ 4:1-11

พระวรสารสัมพันธ์กับ คำสอนพระศาสนจักรคาทอลิก (CCC) 333, 394, 2083, 2135, 2849
ประมวลคำสอนด้านสังคมของพระศาสนจักร (CSDC) 175, 379

จุดเน้น พระเยซูเจ้าแม่ทรงถูกผจญ ก็ยังคงเชื่อสัตย์ พระองค์ทรงประทานพลังแก่เราเพื่อทำเหมือนพระองค์

เราทุกคนรู้ว่า การต่อต้านการผจญเป็นเรื่องยาก ดังนั้นจึงต้องการเวลาและความตั้งใจ หลายๆ ครั้งมีเสียงยั่วชวน มีการสัญญาว่าชีวิตจะเจ็บปวดน้อยลง ลำบากน้อยลง หรือ เสียค่าใช้จ่ายน้อยลง การต่อสู้เพื่อเลือกสิ่งที่ถูกต้องเป็นไปได้ยาก

มีการอ้างคำกล่าวที่นามห้ศรัทธา ช่วยหลายคนในปีที่ผ่านมา กล่าวว่า **ไม่มีการเสียสละโดยอยู่ถาวรบนแท่นที่กะทันหัน**

อาถัมและเอวาได้สะดุด พระเจ้าได้มอบทุกสิ่งให้ในสวนเอเดน ทั้งสองได้ถูกผจญว่าอาจได้มากขึ้นอีก ทั้งสองจึงทำบาปจองหองครั้งแรก ไม่เชื่อฟัง (พระเจ้า)

พวกเขาตกในการผจญ ทำให้สิ่งสร้างมีหนทางใหม่ พวกเขาได้สูญเสียเอกภาพถาวรกับพระเจ้า บนแท่นแห่งความเป็นไปได้แบบกะทันหัน แต่มันไม่จริง (มันหลอกลวง) ว่าจะเป็นมากขึ้นและมีมากขึ้น

นักบุญเปาโลสอนเราวันนี้ว่า บาปเข้ามาในโลก... และความตายก็แพร่กระจายไปถึงมนุษย์ทุกคน พระเจ้ามิได้ทรงงดพระหรรษทานแก่เรา พระองค์ทรงส่งพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อไถ่กู้เรา พระเยซูเจ้าทรงไถ่บาปแรกแห่งการไม่เชื่อฟัง ด้วยการเชื่อฟังที่สมบูรณ์ การเชื่อฟังที่ต่อต้านการผจญทุกประการตลอดชีวิตของพระองค์บนโลกนี้

พระบุตรนี้แม่ทรงเป็นพระเจ้า ก็ได้รับสภาพมนุษย์ด้วย ปิตาจารย์ เราได้รับตัวอย่าง 3 ประการวันนี้ที่ปิตาจารย์พยายามผจญพระองค์จากพันธกิจด้วยสิ่งที่ไม่ยั่งยืน (อาหาร อำนาจ อาณาจักร) บางทีมันหลอกลวงให้ออกจากหนทางที่พระองค์ทรงตั้งใจไว้ แต่พระเยซูเจ้ามิได้ตกหลุมผจญ พระองค์ได้ปฏิเสธมิให้ความรักสมบูรณ์ถูกปกคลุมด้วยการสัญญาไร้ค่าของปิตาจารย์ พระองค์ได้ปฏิเสธไม่ยอมเสียสิ่งถาวร บนแท่นแห่งการฉาบฉวย (กะทันหัน)

เราทุกคนเผชิญกับถิ่นทุรกันดารของตน ด้วยการถูกผจญ เรารู้ว่าการเชื่อฟังเสี่ยงมโนธรรมและเข็มทิศด้านศีลธรรมของตนเองข้างลำบาก แต่นี่คือข้อคิดสำคัญ เรามีได้ถูกกำหนดให้ไม่บนอบเชื่อฟัง เรามีเสรีภาพในการเลือก เรามีพระเยซูเจ้าเป็นรูปแบบ และพระเจ้าผู้สนับสนุน トラบใดที่เรามีส่วนในชีวิตของพระคริสตเจ้า อาศัยศีลล้างบาป เราย่อม**สามารถปฏิเสธคำสัญญาว่างเปล่า**ของปิตาจารย์ได้

แต่เราไม่สามารถทำคนเดียวได้ เราจำเป็นต้องฟังการ**อธิษฐานภาวนา** ต้องฟัง**ศีลศักดิ์สิทธิ์**ต่างๆ ฟังการปฏิบัติกิจเมตตา แบ่งปันความเชื่อกับเพื่อนๆ และครอบครัว ต้องฟังความสัมพันธ์กับพระตรีเอกภาพผู้ทรงรักเรา และสุดท้าย ต้องฟัง**พระหรรษทานของพระเจ้า**ของเรา

ในถิ่นทุรกันดาร พระเยซูเจ้าได้อธิษฐานภาวนา ด้วยความเชื่อมั่น และยึดพระคัมภีร์ ปิตาจารย์ได้ละพระองค์ไป (แล้วทูตสวรรค์ก็เข้ามาปรนนิบัติรับใช้พระองค์)

พระสังฆราช วีระ อัครณรัตน์ แปล
จาก **Daily Homilies** โดย Catholic Diocese of Lansing,
(มกราคม-มีนาคม 2017), หน้า 99-101.